

TELEVIZE VEŘEJNÉ SLUŽBY A ZÁNİK ČESKOSLOVENSKÉ FEDERACE

ROSTISLAV VRZAL

Česká televize, Televizní studio Brno, Česká republika

Abstract in original language

Tento příspěvek je věnován zániku československé federace z pohledu televizí veřejné služby v České republice (Česká televize) a ve Slovenské republice (Slovenská televize, původně samostatná, dnes coby organizační složka Rozhlasu a televize Slovenska), a jimi poskytované veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Článek rozebírá především historický základ činnosti obou dvou těchto důležitých sdělovacích prostředků, a ústavně právní podmínky pro jejich činnost v samostatných nástupnických státech, včetně následujícího vývoje. Důležitou částí tohoto článku je také základní popis důležitých změn, které nastaly v organizaci slovenských médií veřejné služby. Dříve samostatná Slovenská televize a Slovenský rozhlas byly nedávno sloučeny do jedné společnosti s názvem Rozhlas a televize Slovenska, zatímco v České republice i v dnešní době působí Česká televize a Český rozhlas jako dvě nezávislé právnické osoby.

Key words in original language

Česká televize; Slovenská televize; Československá televize; veřejná služba; televizní vysílání.

Abstract

This contribution is dedicated to the extinction of the Czechoslovak federation from the point of view of the public service televisions in the Czech republic (Czech television) and in the Slovak republic (Slovak television, primarily separate, nowadays as an organisation part of the Radio and Television of Slovakia), and the public service provided by them in television broadcasting. The article deals especially with the historical basis of the activity of both of these public service medias and with the constitutional conditions for their activity in succession states, including the following evolution. An important part of this article is also a description of changes that have happened in the organisation of slovak public service medias. Primarily separated Slovak television and Slovak radio have recently been fused to one company named Radio and television of Slovakia, whereas in the Czech Republic there still exist Czech television and Czech radio as two independent legal persons.

Key words

Czech television; Slovak television; Czechoslovak television; public service; television broadcasting.

Zrod federálního státu Čechů a Slováků se datuje k počátku roku 1969, kdy nabyl účinnosti ústavní zákon,¹ jenž zakotvil novou podobu státoprávního uspořádání, byť pouze ve vnitrostátním smyslu, neboť jediným subjektem mezinárodního práva nadále byla československá federace jako celek, nikoli její členské státy. Ačkoli s ohledem na dobové okolnosti šlo spíše o symbolické opatření, jako takové se přesto muselo promítnout i do ostatních struktur společnosti, včetně televize, jejíž vývoj do značné míry pochopitelně kopíroval vývoj ve státě.

Existoval zde samozřejmě nadále, stejně jako jediný stát ve smyslu mezinárodního práva, rovněž jediný, svoji povahou státní, vysílatel, jímž byla Československá televize, která zajišťovala plnění úkolů na celém území státu, nicméně s tím, že její činnost na území slovenské části federace byla řízena sice ústředním ředitelem Československé televize, avšak prostřednictvím tzv. oblastního ředitele pro Slovensko.²

To mělo podle důvodové zprávy k původnímu návrhu zákona³ být projevem „jednak jednoty řízení Československé televize a jednak odpovědnosti oblastního ředitele vůči Slovenské národní radě jako jednomu ze článků ústředního řízení“, když zde zřejmě musíme přihlídnout ke specifickému postavení Slovenska, které nakonec i podle dřívější ústavní úpravy ještě před zrodem federace mělo právě v podobě Slovenské národní rady svůj vlastní orgán státní moci a správy,⁴ zatímco české země takovým orgánem nedisponovaly a stalo se tak právě až se zavedením federálního uspořádání v podobě České národní rady.⁵

¹ Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších předpisů.

² § 5 odst. 3 zákona č. 18/1964 Sb., o Československé televizi, ve znění pozdějších předpisů.

³ Tisk č. 158 ze III. volebního období Národního shromáždění, vládní návrh zákona o Československé televizi, k dispozici např. na http://www.psp.cz/eknih/1960ns/tisky/t0158_00.htm [citováno 27. listopadu 2012]. Je však třeba upozornit, že tato úprava doznala zejména v procesu jmenování dílčích změn, kdy oblastní ředitel Československé televize pro Slovensko byl postupně jmenován a odvoláván předsednictvem Slovenské národní rady k návrhu ústředního ředitele, později k návrhu pověřence Slovenské národní rady pro kulturu a informace a následně jmenován a odvoláván vládou Slovenské socialistické republiky k návrhu ministra kultury Slovenské socialistické republiky.

⁴ Čl. 73-85 ústavního zákona č. 100/1960 Sb., Ústava Československé socialistické republiky, ve znění účinném do 31. 12. 1968.

⁵ Čl. 102 odst. 1 (Česká národní rada) a 2 (Slovenská národní rada) ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, ve znění pozdějších předpisů.

Analogicky k počtu dvou členských států federace se brzy poté rozšířil i počet vysílacích okruhů Československé televize, což nicméně nelze považovat za automatickou reakci na existenci více republik, spíše se jednalo o prostou realizaci jednoho z bodů programového prohlášení federální vlády předsedy Oldřicha Černíka, který v příslušném dokumentu ze dne 16. 10. 1969⁶ slibuje dobově zabarvenými slovy „prohloubení organizátorského a výchovného působení sdělovacích prostředků“ s důrazem právě na televizi, která v té době vysílala stále na jediném okruhu.

Svůj slib československá vláda splnila a počínaje 10. květnem 1970 začala Československá televize svým divákům nabízet již dva programy, samozřejmě zpočátku nikoli ještě pro celé území našeho státu, ovšem moc zákonodárná na toto opatření navázala výslovným důrazem na to, že v rámci plánu na léta 1971-1975 bude výstavba sítě druhého televizního programu pokračovat,⁷ což se nakonec úspěšně dělo i v dalších letech a naše země získávala postupně stále větší pokrytí.

Kromě úspěšného televizního technického rozvoje zde však značnou úlohu sehrávala zejména filmová a jiná audiovizuální tvorba pod hlavičkou Československé televize, která oslovovala ve společensky a právně ne příliš přívětivé době normalizace nejen diváky doma, ale i ve světě, což jí přineslo řadu ocenění na prestižních mezinárodních festivalech od Prahy přes Monte Carlo až po Hollywood.⁸ To jistě alespoň částečně přispělo k lepšímu obrazu našeho státu ve světě, byť se situace samozřejmě nedala srovnat s obdobím šedesátých let, kdy na všechny strany vysílal svůj zářivý signál československý filmový zázrak⁹ a prestiž Československa na světové kulturní scéně dosáhla snad historicky nejvyšších a podle mého názoru neopakovatelných hodnot.

⁶ Text programového prohlášení k dispozici např. na <http://www.vlada.cz/assets/clenove-vlady/historie-minulych-vlad/prehled-vlad-cr/1960-1990-cssr/oldrich-cernik-3/ppv-1969-1971-cernik3.pdf> [citováno 27. listopadu 2012].

⁷ § 4 odst. 3 zákona FS č. 101/1971 Sb., o státním plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky na léta 1971-1975 (zákon o pátém pětiletém plánu), ve znění pozdějších předpisů.

⁸ Přehled ocenění získaných pořady Československé televize např. v letech 1970-1982 k dispozici na <http://www.ceskatelevize.cz/vse-ot/historie/ceskoslovenska-televize/nejvyznamnejsi-oceneni-poradu-cs-televize/> [citováno 27. listopadu 2012].

⁹ Toto označení má však i další podoby, např. „československá nová vlna“, popřípadě se vžilo pojmenování daného období souslovím „zlatá šedesátá“, které bylo zvoleno i pro název projektu připomínajícího tuto legendární epochu, na němž se podílela Česká televize, Slovenský filmový institut a První veřejnoprávní s. r. o., kdy výsledný cyklus nabídla ve svém vysílání v nedávné době Česká televize. Podrobnosti k tomuto významnému projektu např. na <http://www.zlatasedesata.cz> [citováno 27. listopadu 2012].

Přes změny ústavních poměrů v listopadu 1989 v naší zemi sice stále působil v podobě Československé televize jediný provozovatel televizního vysílání na území celé federace, přesto však již během roku 1990 bylo započato s transformací státní televize na televizi veřejné služby¹⁰ a rovněž došlo k dalším změnám, do jisté míry reflektujícím právě novou situaci ve společnosti.

Konkrétně byly právě pro potřeby Československé televize uvolněny vysílací frekvence užívané do té doby sovětskými orgány, a byly přetvořeny v nové vysílací okruhy, které měly právě republikový charakter. Přesněji se jednalo počínaje 14. 5. 1990 o okruh OK3 na území České republiky, na nějž navázal od 6. 6. 1990 okruh TA3 na území Slovenské republiky, čímž byl v podstatě položen základ postupně plnohodnotného republikového televizního vysílání, neboť dosavadní dva okruhy byly stále koncipovány jako celostátní.¹¹

Stejně jako byla postupně více a více oslabována ve svojí působnosti a pravomocích federace, nastalo v září 1990 další prohloubení tohoto jevu rovněž u televizního vysílání, a to především na úrovni samotného označení dosavadních celostátních vysílacích okruhů Československé televize. První program vyjadřoval nadále právě federální záběr svým pojmenováním F1, dosavadní druhý program byl na republikové bázi rozdělen na českou část v podobě ČTV a slovenskou část s označením S1, přičemž nadále byly navíc ze strany Československé televize obsluhovány výše zmíněné bývalé „okupační“ frekvence. To představovalo pro jediného vysílatele s logicky limitovanými výrobními možnostmi nutnost výrazné mezinárodní výměny se zahraničními vysílajícími, což s sebou přineslo další rozšíření programové nabídky pro domácího diváka.

V následujícím roce přijalo Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky zákon,¹² který položil základy pro brzké vytvoření republikových televizí, tentokrát už od počátku coby poskytovatelů veřejné služby, když zde zákonodárce výslovně počítal

¹⁰ V této souvislosti se jeví jako naprosto neuvěřitelné, že součástí právní úpravy bylo až do zrušení ke dni 22. 11. 1991 ustanovení § 1 zákona č. 18/1964 Sb., o Československé televizi, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož Československá televize mimo jiné provádí masově politickou a výchovnou práci a přispívá k dovršení kulturní revoluce, byť se jednalo samozřejmě o překonané ustanovení, existující toliko formálně.

¹¹ K postupné restrukturalizaci jednotlivých okruhů např. publikace (Prvních) deset let České televize. Česká televize. Praha, 2002, kde je kromě těchto změn podrobně popisován z pohledu různých odborníků celý proces vzniku a počátečního vývoje České televize včetně vztahu k Československé televizi a okolnostem jejího zániku.

¹² Zákon FS č. 136/1991 Sb., o rozdělení působnosti mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Českou republikou a Slovenskou republikou ve věci tisku a jiných informačních prostředků, ve znění pozdějších předpisů.

jak s federálním působením Československé televize, tak s tím, že podle § 4 tohoto zákona Československá televize provede do tří měsíců od zřízení České televize a Slovenské televize příslušné převody majetku a vypořádání jiných právních poměrů majetkové povahy, aby tím bylo zajištěno, že republikové televize nebudou v této oblasti začínat na zelené louce.

Na podkladě této federální úpravy schválila Slovenská národní rada zákon,¹³ podle něhož začala od 1. 7. 1991 působit vedle Československé televize v podstatě vydělením z ní Slovenská televize, která se stala prvním televizním vysílatelem na území někdejšího východního bloku, který měl charakter televize veřejné služby, když příslušná právní úprava výslovně uváděla, že se jedná o instituci „národní, nezávislou, veřejnoprávní, informační, kulturní a vzdělávací.“¹⁴

V mezidobí pak federální zákonodárce učinil podstatný krok k vytvoření nového televizního prostředí, kdy zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání výslovně počítal jak s existencí vysílatelů ze zákona, tak vysílatelů s licenci, přičemž za zmínku stojí, že v této oblasti byla československá právní úprava modernější a demokratičtější než kupříkladu v sousedním Rakousku, kde ještě v polovině devadesátých let nebylo prakticky možné získat licenci na pozemní televizní vysílání, neboť zde platil monopol rakouského vysílatele veřejné služby, tedy ORF. Ten byl prolomen až (navíc dlouho) poté, co Evropský soud pro lidská práva svým rozhodnutím o stížnosti takto neúspěšného uchazeče o licenci¹⁵ judikoval porušení Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, konkrétně zásah do svobody projevu.

O několik dnů později Česká národní rada schválila zákon,¹⁶ který zakotvil zřízení České televize, v podstatě rovněž vyčleněné z Československé televize, přičemž existence nyní již tří vysílatelů s sebou nesla nutnost vzájemného uspořádání vztahů týkajících se zajišťování vysílání na jednotlivých okruzích.

Toto uspořádání bylo předurčeno federálním charakterem programu F1, který zabezpečovala primárně Československá televize, zatímco republikoví vysílatelé do ní přispívali, zejména Česká televize však postupem času stále více, dle příslušných dohod uzavřených v návaznosti na právní úpravu zákony národních rad. Zde nicméně

¹³ Zákon SNR č. 254/1991 Zb., o Slovenskej televízii, v znení neskorších predpisov.

¹⁴ § 2 ods. 2 zákona SNR č. 254/1991 Zb., o Slovenskej televízii, v znení neskorších predpisov.

¹⁵ *Lentia a spol. proti Rakousku*, sp. zn. 36/1992/381/455-459.

¹⁶ Zákon ČNR č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.

každý ze zákonodárců zvolil poměrně odlišné pojetí tohoto významného úkolu, když ten český normoval, že „v dohodě se Slovenskou televizí a Československou televizí se Česká televize může podílet na programové skladbě federálního vysílacího okruhu, zatímco vůle jeho slovenského kolegy hovořila o tom, že Slovenská televize „vytváří vlastní a po dohodě s jinými televizními organizacemi společné vysílací okruhy a přiměřeně se podílí na jejich programové skladbě.¹⁷

Byl zde tedy do jisté míry patrný formulační rozdíl, který však nezabránil tomu, aby ve vzájemné koordinaci všichni tři vysílatelé obstarávali všechny vysílací okruhy s tím, že v konečné fázi se úloha Československé televize na okruhu F1 soustředila na zpravodajství, zatímco zbylý obsah zajišťovaly právě podle příslušných dohod Česká televize a Slovenská televize, které navíc plně zabezpečovaly již zmíněné republikové okruhy, tedy Česká televize programy ČTV a OK3 a Slovenská televize programy S1 a TA3.

S blížícím se koncem společného státu bylo samozřejmě třeba vyřešit i právní aspekty zániku Československé televize a budoucí plně převzetí vysílacích úkolů na území samostatných států jejich televizemi veřejné služby, což našlo svůj základ již na ústavní úrovni. Zde bylo federálním ústavním zákonem stanoveno,¹⁸ že „dělení majetku Československé televize a jeho přechod nejpozději ke dni zániku České a Slovenské Federativní Republiky na Českou republiku a Slovenskou republiku obdobně podle tohoto ústavního zákona stanoví zákon Federálního shromáždění“. Federální zákonodárce příslušné vypořádání provedl svým jednoduchým zákonem, jímž¹⁹ byla uplynutím dne 31. 12. 1992 zrušena právě i Československá televize a stanoven přechod práv, povinností a věcí v zásadě na Českou republiku, s výhradou odchylky provedené cestou zákona České národní rady.

Stejně jako se s koncem federace na obou březích řeky Moravy ocitli obyvatelé dříve jednoho státu ve dvou samostatných státech, pocítili změnu samozřejmě i televizní diváci, neboť došlo k další významné úpravě ve skladbě a označení vysílacích okruhů, což reflektovalo právě nové státoprávní uspořádání a odpadnutí federálního programu. Na území České republiky tak od ledna 1993 diváci mohli místo

¹⁷ Podrobně k obsahovému zaměření jednotlivých kanálů na území České republiky srov. např. Ročenka České televize 1992. Česká televize: Praha, 1993, s. 77-78 ČTV), 79-80 (F1) a 81-84 (OK3).

¹⁸ Čl. 13 odst. 2 ústavního zákona FS č. 541/1992 Sb., o dělení majetku České a Slovenské Federativní Republiky mezi Českou republiku a Slovenskou republiku a jeho přechodu na Českou republiku a Slovenskou republiku, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁹ § 1 odst. 2 zákona FS č. 597/1992 Sb., o zrušení Československého rozhlasu, Československé televize a Československé tiskové kanceláře, ve znění pozdějších předpisů.

dřívějšího ČTV sledovat program ČT1, celostátní F1 se proměnil v ČT2 a sjednocení bylo dovršeno přejmenováním OK3 na ČT3, přičemž naši slovenští nyní již sousedé sledovali podle svojí volby STV1 nebo STV2.

Zajímavým se jeví srovnání počátečního přístupu obou států k působení jiných než veřejnoprávních televizí, kde v České republice byla připravena standardní právní úprava licenčního řízení, v níž se počítalo s paralelním působením takto úspěšných uchazečů vedle České televize, zatímco na Slovensku byl podle dostupných informací²⁰ zvažován a za neúspěšný označen plán na rozdělení jednoho ze dvou tehdejších slovenských vysílacích okruhů polovinou mezi Slovenskou televizi a provozovatele vysílání s licencií.

Ani tento odlišný přístup však nezabránil tomu, aby pomyslně ve společném státě zůstalo vedle slovenského primátu v oblasti veřejnoprávních televizí ve východním bloku i další, tentokrát české, prvenství, když právě v České republice započala s vysíláním první celoplošná televizní stanice tzv. komerčního typu. Aby se tak mohlo stát, bylo třeba, aby Česká televize uvolnila jednu z dosud obsluhovaných celoplošných frekvencí,²¹ kdy přípravy na tento akt započaly již v lednu 1994. Tehdy přestal vysílat program ČT3, na jehož místě byl paralelně distribuován signál programu ČT2 s tím, že původní frekvence ČT2 (tedy dříve F1, resp. úplně na začátku první program Československé televize) případně právě vysílateli s licencií. Tuto frekvenci Česká televize opustila krátce před půlnocí dne 3. 2. 1994, aby zde od příštího dne mohl naplno působit úspěšný uchazeč o licenci, jímž se stala společnost CET 21, která začala s vysíláním televizní stanice Nova.²²

Další, co měly kromě uvedených primátů oba dva státy a jejich televize veřejné služby společného, byla neustávající debata o tom, kolik vlastně má ta která z nich provozovat programů, přičemž obě dvě se pustily cestou experimentů a zřízení specializovaných programových okruhů, kde Česká televize od roku 2005 přináší divákům prostřednictvím ČT24 nepřetržitý zpravodajský servis a od roku 2006 potom totéž ve sportovním duchu programem „sportovní

²⁰ Hodnocení tohoto kroku provádí slovenští odborníci např. na http://www.rtvs.sk/sk/o_rtvs/historia-historia_televizie [citováno 27. listopadu 2012].

²¹ Podrobněji k tomuto procesu a jeho podmínkám např. na <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/ktere-okruhy-pro-ct/> [citováno 27. listopadu 2012].

²² Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání rozhodla o udělení licence dne 30. 1. 1993 a příslušné rozhodnutí vydala dne 9. 2. 1993 pod č. j. R-060/93 s tím, že podle příslušné zákonné úpravy muselo dojít k zahájení vysílání do 360 dnů po právní moci rozhodnutí. Jeho text je k dispozici např. na portálu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání <http://www.rrtv.cz/cz/files/lic/6254.pdf> [citováno 27. listopadu 2012].

čtyřky“, které si našly svoje pevné místo u diváků, zatímco slovenští kolegové sice v roce 2008 přišli se zřízením sportovně zaměřené „trojky“, jež nicméně svoji pout' po několika málo letech ukončila.

Zcela zásadním společensky diskutovaným problémem pak byla a stále je otázka, zda je lepší, aby vedle sebe rozhlas a televize působily jako dvě samostatné právnické osoby, nebo coby jediný subjekt, pod jehož rouškou budou zahrnuty nikoli v podobě samostatných subjektů práva. Ač startovní čára byla v roce 1993 stejná, tedy dvě samostatné právnické osoby v každé z obou zemí, je zde dnes zásadní rozdíl, neboť zatímco v České republice ke změnám nedošlo a nadále působí Česká televize a Český rozhlas odděleně, ve Slovenské republice došlo ke sloučení Slovenské televize a Slovenského rozhlasu do nového subjektu s označením Rozhlas a Televize Slovenska, ve zkratce RTVS, v jehož rámci tvoří Slovenská televize a Slovenský rozhlas nově „pouhé“ organizační složky.²³

Strukturálně se tak do jisté míry u našich sousedů vrátil stav, který zde byl v době prvopočátků televizního vysílání v Československu, tedy do roku 1953, kdy Československá televize byla součástí Československého rozhlasu, z něž se teprve později na základě příslušného nařízení vlády²⁴ vyčlenila jak Československá televize, tak Československý rozhlas jako právnické osoby, přičemž krátce poté vláda rozhodla o jejich přeměně na samostatné ústřední organizace²⁵ a následně byl tento status potvrzen i zákonem, a to zvláště pro Československou televizi²⁶ i Československý rozhlas.²⁷

Veškeré rozdíly v pofedereálním vývoji však nezabránilly tomu, aby mezi oběma poskytovateli veřejné služby v oblasti televizního vysílání probíhala, stejně jako mezi oběma státy, významná spolupráce, jejímž výsledkem je řada úspěšných projektů, které si získaly své diváky na obou stranách hranice.

Ačkoli tedy naše země jdou každá svojí cestou, např. na úrovni přímé demokracie, kde u našich sousedů byla již dávno schválena u nás jen stále pod nejrůznějšími záminkami odmítaná obecná úprava všelidového hlasování, nebo ve vztahu k organizaci a financování

²³ § 2 ods. 2 zákona č. 532/2010 Z. z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov.

²⁴ § 4 odst. 1 vládního nařízení č. 62/1957 Sb., o nové organizaci rozhlasu a televise, ve znění pozdějších předpisů.

²⁵ § 2 vládního nařízení č. 63/1959 Sb., o změnách v organizaci rozhlasu a televize, ve znění pozdějších předpisů.

²⁶ § 5 zákona č. 17/1964 Sb., o Československém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů.

²⁷ § 5 odst. 1 zákona č. 18/1964 Sb., o Československé televizi, ve znění pozdějších předpisů.

médií veřejné služby, které se naopak v České republice postupně ukazují jako stabilnější, budiž právě společná filmová a podobná tvorba důkazem, že i bývalí partneři, kteří jsou v mnohém odlišní, stále umějí nalézt společnou řeč tam, kde je to žádoucí, v tomto případě ku prospěchu diváků na obou stranách hranice.

Nezbývá než si přát, abychom si v tomto duchu připomínali i další výročí zániku společného státu, neboť budoucnost vzájemných vztahů, které i jinak byly a vždy budou nadstandardní, lze stavět právě a jedině na tom, co nás spojuje, byť by to mělo být pro mnohé „jen“ v oblasti televize.

Literature:

- (Prvních) deset let České televize. Česká televize: Praha, 2002.
- Ročenka České televize 1992. Česká televize: Praha, 1993.
- Programové prohlášení vlády ČSSR ze dne 16. 10. 1969, citováno podle <http://www.vlada.cz/assets/clenove-vlady/historie-minulych-vlad/prehled-vlad-cr/1960-1990-cssr/oldrich-cernik-3/ppv-1969-1971-cernik3.pdf> [citováno 27. listopadu 2012].
- Přehled ocenění získaných pořady Československé televize v letech 1970-1982, citováno podle <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/nejvyznamnejsi-oceneni-poradu-cs-televize/> [citováno 27. listopadu 2012].
- Rozhodnutí Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 9. 2. 1993 č. j. R-060/93, citováno podle <http://www.rrtv.cz/cz/files/lic/6254.pdf> [citováno 27. listopadu 2012].
- Tisk č. 158 ze III. volebního období Národního shromáždění, vládní návrh zákona o Československé televizi, citováno podle http://www.psp.cz/eknih/1960ns/tisky/t0158_00.htm [citováno 27. listopadu 2012].
- <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceska-televize-od-r-1993/ktere-okruhy-pro-ct/> [citováno 27. listopadu 2012].
- http://www.rtvsk.sk/sk/o_rtvsk/historia-historia_televizie [citováno 27. listopadu 2012].
- <http://www.zlatasedesata.cz> [citováno 27. listopadu 2012].

Contact – email

rostislav.vrzal@ceskatelevize.cz